קשפיזכן לנבורה · שביה קדמי הקדמים בעי בחלקו · בכתם לפריס · ירד · עם לו · ירד ביס על
שבעת בהקב"ה · ישראל ממלוניו · ליהודה, שנתקדש למשול בהן:
שכבר נאמר לוי ולמטה · משה כתב בתורה "ולזה" יעמדו (דברים כז, יב) שמעון לוי ויהודה · שכבר נאמר לוי
ולמטה · בספר יהושע (ח) כדכתיב
"וכל ישראל וזקניו ושוטריו ומה ומהפכים
לתרון נגד הכהנים והלויים" למעט כהנים
ולויים למטה היו · הרחוי לברית · לשתף
לת התרון דהייט מבן שבעים ועד בן
חמשים · למטה · לגל התרון · אלו
ואלו · ישראל ולויים למטה היו כדכתיב
בספר יהושע · "על כל גריזים ועל
הר עיבל · שכתב משה בתורה "על"
בסמוך כדמפרש ואזיל · על-בסמוך ·
שהיה מוציא שני בזיכי לבונה בין
שני הסדרים · וסכות על התרון · על
כרחך לאו על ממש דהלי מחילה הואי
פרוכת ולא היה שכך · ברוך בכלל
ברוך בפרט · כל הברכות והקללות
שלמרן בהר גריזים ובהר עיבל בכלל
ופרט: ברוך תאר לו יקים לת דברי התורה
הזאת, תרוך תאר לו יקים" הרי בכלל,
וכל אחת ואחת בפרט. ברוך וארור:
"ברוך תאר לו יעשה פסל ומסכה" וכן
תרוך תאר יעשה פסל ומסכה" וכן
כולן: ללמוד וללמד לשמור ולעשות ·
כל המקום כולן מקומות תרבעתן תלה
"ולמדתם" חוקים ומשפטים לעשותם
וכתיב "ולמדתם לותם לת בניכם וגו',
הרי כאן תרבע מלות לכל מלות
ועל תרבעתן נאמרו תרור וברוך בכלל
ופרט: ברוך תאר יעמדו, תרור תאר
לו ילמדו, וכן ללמד וכן לשמור וכן
לעשות בכל אחד תרבע בריתות:
ברית לברוך בכלל, ברית לברוך בפרט,
ברית לתרור בכלל, ברית לתרור בפרט:
(לה בפירוש שייך (ע"ב) תרבע ותרבע
תרבע בריתות ללמוד ותרבע ללמד
הרי שמנה: שמנה ושמנה · הת תיכת
עוד שמנה לשמור ולעשות: וכן בסיני ·
כשנתמרו כל המלות למשה נתנו כולן
בתרור וברוך בכלל ופרט: וכן בעברות
מוהב · כשנתמרה לישראל בדכתיב
(דברים ו) בעבר תירדן בתרן מוהב
הוחיל משה וגו': שנתמר תלה דברי
הברית וגו' · בתר קללות וברכות
כתיב מלבד הברית וגו' תלמת כבירת
ערבות מוהב בעברות וקללות כך
ברית בתורב, תהר גריזים ותהר עיבל
לת תיכטריך לתתויי קרת, דעלה קלי
וכה תיירי: ושמלתם לת דברי הברית הזאת לת גרם ליה הכת
תרבעים

	בינוך בכלל	בינוך בפרט	אורור בפלל	אורור בפרט
ראובן				
זבולן				
לשכר				
לשמעון				

ועטו כל העם ואמרו אמן אלו ואלו היו עומדין לתר הברכות והקללות אמן הת כילד בשעה שהיו לומרים ברכות היו הופכין פניהם וכו', ופלוגתת דרבי יותן ורים לקים דפליגי בפרק התודה (שם דף שת.) השוחט לת התודה לפניה ולאמה חון למזבה וכן בפרק תמיד נשחטו (פסחים דף סב:) השוחט הפסח על החמץ לת שייכא להכת וגרלה לר"י דרבי תודה גמי דכל על לכתחלה ולמטה על ממש ושחטי הכת דגזירת הכתוב היא וכדפרישית ובדיעבד מכשר על בסמוך דומיא דהכת דפרק שני תלחם (מגחות דף נב.) דלמ סידר מערכת לחם הפנים שתים של שבת שבת [אמר רבי] רואין לת העליונה כאילו לינן [והא בעינן ואמת על המערכת לבזה מלי על בסמוך ורבי לטעמיה דאמר על בסמוך] וגבי בזיכי לבונה טעמא גמי כיון דמשמע לה לר' יהודה בסמוך אמרינן בכל הזה שלת יפרום הלחם ועוד [דכי יהיב] בסמוך [הוי] דרך כבוד טפי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כדאמרינן בכל המגחות בותת מלה (שם סב:) גבי כבשי עלרת דכתיב והניף הכהן לותם על לחם הביכורים יכול יניף כבשים על גבי לחם תלמוד לומר על שני כבשים לי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים תלמוד לומר על לחם הביכורים וכו' ר' תכיה לומר מניח הלחם בין שתי ידיכטיהם של כבשים ומניף ומגיף מקריבים שני מקרלות הללו לומר רבי למני מלך ב"ו לין טעמין [כן] למני ממ"ה טעמין כן אלא מגיה זה בלל זה ומניף והא בעינן על לתר רב חסדא לרב המנחת ולתרי לה רב המנחת לרב חסדא רבי לטעמיה דתניא וכו':

רבי

והדין שרי יהודה רגמתם רוגמין לותן · כך שנוה בבריתא במכילתין
מפל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו לו שני בנים
תחד גדול ותחד קטן לקטן לתר לקטן העמידני עם הגן התמה לתר לגדול
העמידני עם הגן התמה ולא העימו
גדול לתר לו לא לתר לי אלא עד ג'
שנות והקטן לתר לא לתר לי אלא
עד הגן התמה מתוך שהיו עומדים
להודין נעשר לביהן לתר להן בניי
מכל מקום שניכם לא כיוונתם אלא
לכבודי אף אני לא אקפח לת שכרכם
מה שכר נטלו שכמו של בימין שילד
תחלה ליס שנקרלה שניכה בחלקו
שנאמר וכו' ומה שכר נטלו שכמו של
יהודה זכה למלכות שנאמר שרי יהודה
רגמתם ליו נתחין לתר מלכות
שנאמר בתחין לתר בלשנך ולבישו
(דניאל ה):

אי לתפכר לומר לוי למטה וכו' ·
ירושלמי ר"ש חומר שמעון ולוי
מה שמעון כולו למעלה אף לוי כולו
למעלה מה לתי מקיים הדין תניים
נגד הכהנים והלויים כדלתמר ר' יהושע
בן לוי בנעברים ולרבעה מקומות
הכהנים נקראו לויים וזה לתד מהן
והכהנים הלויים בני לדוק (יחזקאל מה:):

מאי על על בסמוך כדתניא רבי
לומר וכו' · לתי דלת מייתי
מתניתין בפרק שני תלחם (מגחות טו.)
לבא שתול לומר שם היו טהנין בזיכי
לבונה על לחם הפנים ותפפייס ריוח
בחלמע קלי שהיו טהנין בזיכי לבונה
על לחם הפנים לתמרו לו והלת כבר
נלמר ונתם על המערכת לבונה זכה
לתר להם והלת כבר נלמר ועליו תפה
מנחה יש לומר משום דבריית מפרש
בהדיה על בסמוך וכרלה לפני' רבי
מתיר וכ' יהודה לפליגי התם לתבא
שתול ולתרי על ממש והכי משמע
ליה בהקומן רבה (שם כו.) כל היכא
דליכא למימר על ממש דלתרי' [על
ממש] דבעי שם רבי יצחק חיברים
שסדרן בזידי מערכה תהו תליבא
דמתן דלתר על ממש לת תיבעי לך
דעל הנליס כתיב [מ"מ] הכת כולי
עלמת תודו דעל בסמוך ולת לתרי'
המברכין על הר גריזים ממש
והמקללים על הר עיבל דלתמרינן
בירושלמי יכול תלו שבהר גריזים היו
לומרים ברכות ותלו שבהר עיבל
היו לומרים קללות תלמוד לומר
הברכות והקללות תלו ותלו היו לומרים
ברכות ותלו ותלו לומרים קללות יכול תלו שבהר גריזים היו שונין לתר
הברכות לתן ותלו שבהר עיבל היו שונין לתר הקללות לתן ת"ל

[מגחות כג. מתי: פסחים סג: סנהדרין יג:]

[ג"ו את השורכת ושי אומר וכו']

[ג"ו] (לה סוף דתיב) ברכה וקללה, בבלל ופרט, ושוב

[מגחות פ"ת ע"ת]

[תוספתא פ"ת ע"ת]

[תוספתא פ"ת ע"ת]

[ג"ו] תר' תנאים בשנין תיקומא ול בר' יהודה בברכות ותקללה בדף ג"ת ע"ת

מגחות סב. נה.

ג"ו ראה ב

ג"ו ב

ג"ו

מבנף

"לפיכך נכף ..."

בנימין/יהודה